

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 maja 2017r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., przyznał ubezpieczonemu G. C. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 23 marca 2016 r., przyjmując, zgodnie z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 3% (decyzja – k. 31 akt wypadkowych).

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony G. C., domagając się jej zmiany, poprzez przyznanie jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego w wyższej wysokości. Wskazał, że decyzja została oparta na nierzetelnym i nie uwzględniającym stanu faktycznego orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS. Dodał, że przebyty uraz pozostawił po sobie trwale poszerzony staw skokowy i stan ten nie ulegnie zmianie, gdyż stanowi trwale zniekształcenie, upośledzające funkcję tego stawu. Zakres ruchu lewego stawu skokowego jest znacznie mniejszy niż w prawym stawie. Dlatego też zdaniem odwołującego orzeczenie komisji lekarskiej ZUS powinno zostać wydane w oparciu o punkt b poz. 162 tabeli uszczerbkowej, a nie poz. 162a tabeli (odwołanie k. 2-4).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż zaskarżona decyzja oparta jest na orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 28 kwietnia 2017 r., która ustaliła 3% uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 23 marca 2016 r. Organ wskazał ponadto, że prawidłowość orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS potwierdził Przewodniczący tej Komisji, wskazując, iż brak jest w sprawie nowych okoliczności i nie wymaga ona ponownego rozpatrzenia (odpowiedź na odwołanie – k.6).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. C. od 2 stycznia 2015 r. był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na stanowisku specjalisty do spraw wagonów, spawacza, kierowcy. Z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu.

Niesporne, nadto wywiad zawodowy – k. 12-13 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej ZUS.

W dniu 23 marca 2016 r. G. C. wraz z współpracownikiem B. O. poruszali się samochodem służbowym marki R. (...) z miejscowości B. do miejscowości P., celem naprawy wózka motorowego. Pracownicy przemieszczali się po zakończeniu prac w B. do miejscowości P. w celu dalszego wykonywania swoich obowiązków. W trakcie przejazdu na wysokości Zakładu Produkcji (...) nadjeżdżający z naprzeciwka samochód marki F. wyjechał na pas ruchu, po którym poruszał się G. C., w wyniku czego próbując uniknąć zderzenia wykonał manewr wymijający, którego następstwem był poślizg, po czym samochód obracając się wjechał do rowu zwrócony przodem do kierunku, z którego pierwotnie się poruszał. Po wyjściu z pojazdu G. C. miał trudności ze staniem na lewej nodze, bolał go lewy staw skokowy. Ponieważ ból nie ustępował ubezpieczony udał się na Izbę Przyjęć Szpitala przy ul (...) w S.. W wyniku zdarzenia G. C. doznał złamania koski przyśrodkowej podudzia lewego bez przemieszczenia. Był leczony zachowawczo unieruchomieniem gipsowym przez okres 10 tygodni.

Dowód:

- protokół powypadkowy – k. 2-6 akt wypadkowych ZUS;
- zawiadomienie o wypadku przy pracy – k.7 akt wypadkowych ZUS;
- wyjaśnienia poszkodowanego – k. 8 akt wypadkowych ZUS;
- informacje uzyskane od świadka – k. 9 akt wypadkowych ZUS;
- karta informacyjna – k. 4 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej ZUS;
- wynik badania rtg – k. 5 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej ZUS.

W okresie od 24 marca 2016 r. do 21 września 2016 r. G. C. pozostawał niezdolny do pracy. Natomiast po wykorzystaniu pełnego okresu zasiłkowego nabył prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od 22 września 2016 r. do 18 lutego 2017 r.

Niesporne, nadto: decyzja z dnia 3 października 2016r. – k. 4 I pliku akt zasiłkowych.

W okresie od 29 lipca 2016r. do 26 sierpnia 2016r. przebył rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS.

Niesporne, nadto: informacja o przebytej rehabilitacji leczniczej – k. 14-18 dokumentacji orzeczniczno-lekarskiej ZUS.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 6 kwietnia 2017r. ustalono 3% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 23 marca 2016 r. Następnie w dniu 28 kwietnia 2017r. w wyniku sprzeciwu wniesionego przez G. C., Komisja Lekarska ZUS ustaliła 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, potwierdzając tym samym wcześniej wydane orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS.

Niesporne, nadto:

- orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 6 kwietnia 2017 r. – k.29 akt wypadkowych ZUS;
 - orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 28 kwietnia 2017 r. – k.30 akt wypadkowych ZUS;
 - opinie lekarskie – k. 28, 39 dokumentacji orzeczniczno-lekarskiej ZUS;
- sprzeciw – k.30-31 dokumentacji orzeczniczno-lekarskiej ZUS;
- stanowisko komórki merytorycznej – k. 40 dokumentacji orzeczniczno-lekarskiej ZUS.

Decyzją z dnia 9 maja 2017r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał G. C. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 23 marca 2016 r., przyjmując, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 3%.

Niesporne, nadto: decyzja z dnia 9 maja 2017r. – k. 31 akt wypadkowych ZUS.

Obecnie u G. C. rozpoznaje się przebyte wygojone złamanie kostki przyśrodkowej podudzia lewego.

Niesporne, nadto:

- wynik badania rtg – k. 5, 19 dokumentacji orzeczniczno-lekarskiej ZUS;
- zaświadczenie o stanie zdrowia – k 11,22,25-26 dokumentacji orzeczniczno-lekarskiej ZUS.

Stwierdza się ruchomość w stawach bierną i czynną w pełnym zakresie, prawidłową chwytność obu rąk, prawidłową siłę mięśniową. Nadto staw skokowy lewy o obrysie pogrubiałym, natomiast w zakresie ruchomości kończyn dolnych – zgięcie grzbietowe - 20° (w prawym 25°), zgięcie podszwowe – 40°. Schorzenia te powodują u G. C. 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii H. M. – k. 17-18.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst – Dz. U. z 2015 r., poz. 1242 z późn. zm.), ubezpieczonemu, który wskutek

wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Oznacza to, że aby uzyskać uprawnienie do odszkodowania pracownik musi:

1. ulec wypadkowi przy pracy,
2. doznać stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
3. uszczerbek winien pozostawać w związku przyczynowo-skutkowym z wypadkiem.

Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 wskazanej ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Oznacza to, że aby zdarzenie mogło być uznane za wypadek przy pracy musi spełniać następujące warunki:

- mieć charakter nagły
- być wywołane przyczyną zewnętrzną
- powodować uraz lub śmierć
- pozostawać w związku z pracą.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem był fakt, iż zdarzenie, jakie miało miejsce w dniu 23 marca 2016 r. z udziałem G. C. miało charakter wypadku przy pracy, toteż nie było potrzeby w niniejszym postępowaniu szczegółowego analizowania, przy wykonywaniu czynności jakiego rodzaju ubezpieczony doznał w tym dniu obrażeń i jaki był rodzaj tych obrażeń, albowiem wynika to wprost z dokumentów zgromadzonych przez organ rentowy, w tym dokumentacji medycznej dotyczącej ubezpieczonego. Żadna ze stron nie kwestionowała rzetelności sporządzenia i prawdziwości treści zgromadzonych w sprawie dokumentów, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla przyjęcia właściwych ustaleń faktycznych w sprawie.

Sporną w sprawie pozostawała wysokość uszczerbku na zdrowiu, którego ubezpieczony doznał na skutek wypadku przy pracy w dniu 23 marca 2016 r. Ubezpieczony kwestionowała bowiem orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, które było podstawą wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżonej decyzji, a w którym Komisja stwierdziła 3 % uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w związku z przedmiotowym zdarzeniem.

Orzekanie o uszczerbku na zdrowiu następuje w oparciu o przepisy odpowiednich aktów wykonawczych wydanych na podstawie powołanej wyżej ustawy. Takim aktem wykonawczym jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (jednolity tekst – Dz. U. z 2013 r., poz. 954) wydane na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i zawierające

tabelę oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu. Poszczególne punkty tej tabeli odpowiadają różnym rodzajom urazów i przypisują im stosowną do następstw urazów ocenę procentową uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na fakt, iż ocena stanu zdrowia ubezpieczonej wymagała wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłego z zakresu właściwego dla rodzaju urazu doznanego przez ubezpieczoną, a mianowicie biegłego lekarza specjalisty z zakresu ortopedii H. M..

Biegły ortopeda H. M. w wyniku analizy dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania stwierdził u ubezpieczonego przebyte wygojone złamanie kostki przyśrodkowej podudzia lewego. Jednocześnie uznał, że długotrwałym następstwem złamania kostki przyśrodkowej jest obrzęk stawu, bolesność uciskowa poniżej kostki, niewielkiego stopnia ograniczenie zgięcia grzbietowego w stawie skokowym i niewielkiego stopnia zanik mięśni podudzia.

Biegły opierając się na treści rozporządzenia z dnia 18 grudnia 2002 r. Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania wskazał, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia mieszczą się w zakresie pozycji 162a i przy zastosowaniu § 9 ust. 2 rozporządzenia i tabeli załączonej do tego rozporządzenia i określił dla nich procentowy uszczerbek na zdrowiu – 5%. Tym samym biegły uznał, że zdarzenie z dnia 23 marca 2016 r. spowodowało u ubezpieczonego 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Żadna ze stron nie kwestionowała treści powyższej opinii.

Sąd nie znalazł podstaw, aby opinii biegłego H. M. odmówić przymiotu wiarygodności i w pełni ją podzielił uznając ją za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. Zdaniem Sądu przedstawiona w sprawie opinia biegłego jest pełna i spójna, zawiera w sposób logiczny i przekonujący umotywowane wnioski. Biegły w sposób wyczerpujący uzasadnił swoje stanowisko.

Sąd uznał, iż biegły prawidłowo zastosował pozycje 162a przy zastosowaniu § 9 ust. 2 rozporządzenia. Biegły w sposób adekwatny przypisał schorzenia ubezpieczonego poszczególnym pozycjom w tabeli załączonej do rozporządzenia i odpowiednio dokonał oceny procentowej wynikającego ze schorzeń uszczerbku na zdrowiu w granicach wyznaczonych w tabeli.

Wobec istniejących zapisów dokumentacji medycznej Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłego ortopedy. Co więcej, Sąd podzielił argumentację biegłego, uznając ją za wyczerpującą i rzetelną, zaś zawarte na jej podstawie wnioski za w sposób logiczny skorelowane z przeprowadzonymi badaniami, wynikami analizy dokumentacji medycznej i materiału dowodowego. To przesądziło o uznaniu przez Sąd opinii biegłego za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego Sąd uznał, że wypadek przy pracy, mający miejsce w dniu 23 marca 2016r. spowodował u ubezpieczonego 5 % stałego uszczerbku na zdrowiu i w konsekwencji orzekł jak w sentencji wyroku zmieniając zaskarżoną decyzję w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)